

com amb CiU, i que va passar a la gerència de l'hospital de Nostra Senyora del Mar, vinculat a l'Ajuntament de Barcelona.

Després de la dimissió de Raimon Belenes en la gerència del Dos de Maig, la vacant ha estat obtinguda per **Rafael Ballús**, l'actual gerent de l'hospital i,

a més, coordinador de l'Àrea Assistencial de la Creu Roja de Catalunya. Rafael Ballús va ser des de 1979 fins a 1987 alcalde del PSC-PSOE a la població de Granollers, i va passar per la gerència de l'hospital de l'Insalud de Ciutat Real abans d'accedir al Dos de Maig.

I finalment, es considera també un acte polític la donada de baixa dels quatre hospitals catalanes de la Creu Roja de la Unió Catalana d'Hospitals, presidida per **Esperança Martí**, entitat que es relaciona amb CiU a causa de la seva col·laboració amb la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social. □

ENTREVISTA AMB RICARD GUTIÉRREZ, PRESIDENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA DE LA CREU ROJA

«Nosaltres som únicament i exclusivament Creu Roja»

Ricard Gutiérrez fou escollit fa tres anys i escaig president de l'assemblea catalana de la Creu Roja per l'executiu espanyol, càrrec que pensa revalidar democràticament. Els hospitals de l'entitat és el tema que més l'ha amoïnat durant la seva gestió.

E. C.

El tema dels hospitals de la Creu Roja, ¿és el que més el preocupa?

—Efectivament. És el que més m'ha preocupat, em preocupa i em continuarà preocupant.

—¿Per què la Creu Roja regala els hospitals, eixugant-los el dèficit, i la Generalitat no els vol?

—Miri, els quatre hospitals catalans tenen una situació diferenciada. El Dos de Maig de Barcelona és el que té els problemes econòmics més greus. El que passa és que amb el concert que tenim amb l'ICS, aquest anys podem fer un dèficit de més de 500 milions de pesetes. Això crea malestar entre els treballadors de l'hospital, i tractem que aquest fet no afecti a la tasca assistencial als ciutadans de Catalunya. Jo he estat en contacte amb el conseller de Sanitat, i la veritat és que en més de tres anys que duc en el càrrec, no he obtingut cap resposta. Nosaltres ens responsabilitzem del deute acumulat, regalem el patrimoni de l'hospital, i l'únic que volem és assegurar-nos i fer comptes. I com més vagi, més augmentarà el problema, i se'l trobaran el conseller i el president de la Generalitat.

L'hospital de Tarragona també té una greu situació. En una interpel·lació a l'ajuntament els regidors del Partit Popular preguntaven: «¿per què aquest hospital, que abans que arribessin els socialistes a la Creu Roja guanyava diners, ara fa dèficit?» Doncs, per una raó: perquè abans es pagaven uns salaris de misèria i perquè l'ICS ens ha anat reduint el concert des que sóc president de la Creu Roja, tan senzill com això. Els altres dos hospitals no tenen tants problemes donat que el seu balanç econòmic és més anivellat.

«Nosaltres ens responsabilitzem del deute acumulat».

—La Generalitat, però, sempre ha estat disposada a negociar. La Creu Roja, també. ¿Quina és la barrera que frena, doncs?

—Pregunti-ho al conseller. Jo vaig signar amb l'anterior conseller, el senyor Laporte, un document que deia que abans de finals del 1987 hauríem de tenir establert el pla sobre què faríem dels quatre hospitals. Som a la meitat del 1989 i no hi ha res. Si n'hi ha tanta bona voluntat, que jo m'ho crec, no sé quins són els impediments perquè no s'acabi de complir. Jo no vull arribar a pensar malament, pensar que hi hagi motius polítics.

Espero, però, que no sigui pel fet que, quan jo vaig arribar a la presidència de la Creu Roja, em vaig trobar que una gran part dels presidents de les assemblees locals de Catalunya s'inclinaven cap a l'opció política que ara és al govern de la Generalitat. Tres anys després, això ha sofert una variació i el co-

lor polític dels presidents de les assemblees locals és molt més divers i per tant, més representatiu del que és la societat catalana en general. Espero, com dic, que això no en sigui la causa.

—¿No serà que vostès poden actuar amb dues facetes, l'una en tant que Creu Roja, i l'altra en tant que socialistes?

—Jo penso que no. Nosaltres som únicament i exclusivament Creu Roja. La Generalitat no té on defensar-se. ¿Explicacions econòmiques?, ¿que no tenen diners? Sempre poden queixar-se que la culpa és de Madrid, que és el que fan sovint.

—¿Quina és la seva aspiració en les actuals eleccions de la Creu Roja?

—Tornar a ser escollit president de l'entitat a Catalunya, i poder continuar així la tasca que hem desenvolupat fins ara. ¿Que si pot servir com a plataforma política, la Creu Roja? Com qualsevol altre càrrec de responsabilitat pública. □